

[Foged.]

fælde, ej heller kollektivt, give henstand. Jeg har her dagbladet B.T., hvor der med stor overskrift står: „Finansministeren kan ikke ændre fristen“. Den næste, også store, overskrift lyder: „Men han vil ikke have betænkkeligheder ved, at kommunerne gør det“.

Der findes ikke i statsskatteloven nogen hjemmel til, hverken at finansministeren eller at kommunerne fraviger datoerne. At kommunerne bevillingsmæssigt har gjort det, er en venlighed over for skatteyderne, som jeg sådan set ganske kan tiltræde. Lad os gøre det tankeeksperiment: hvis en kommune nu egenmægtigt udsatte indleveringsdatoen f. eks. til 10. februar, eventuelt endnu senere, måtte og ville finansministeren så ikke se sig nødsaget til at erklære dette for stridende imod loven? Også dette er et spørgsmål jeg synes vi skal have klaret i relation til det foreliggende. Jeg har intet imod den lempeligst mulige behandling af skatteyderne, heller ikke i disse tilfælde — jeg må indrømme, at den lempeligst mulige behandling er rarere på de kontante områder end på disse områder — men det må være lovmedholdeligt, og det må være finansministerens opgave eventuelt allerede her gennem kontrolloven at skaffe klarhed over og lovhjemmel for sine egne udtalelser. Jeg opfordrer derfor finansministeren til inden tredje behandling at stille ændringsforslag til kontrollovsforslaget under hensyn til den forvirring, der i øjeblikket råder.

Hagen Hagensen: Det konservative folkeparti tiltræder med tilfredshed betænkningens ændringsforslag om lovforslagets deling og ændringsforslagene til det første lovforslag. Med de skete ændringer er opnået, at det i alle tilfælde er folkerepræsentationens organer, der har beføjelserne, og dette må anses for at være tilfredsstillende.

Det er naturligt og rimeligt at søge første del af forslaget gennemført forud for begyndelsen af skatteligningen for skatteåret 1964-65, således at de hidtil gældende meget strenge straffebestemmelser for ikke rettidig selvangivelse afløses af lovforslagets mere rimelige bestemmelser. Der er jo ikke tale om, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at der skal gives amnesti. Der er tale om at gennemføre rimelige regler for de forseelser, der kan være tale om her.

Der er aldeles ikke tale om nogen form for forbrydelse.

Borgerne må have krav på, at der er klare og rimelige regler vedrørende selvangivelsen og dens indsendelse. Derfor er det hensigtsmæssigt at gennemføre de nye regler netop nu. Imidlertid er der også grund til at pege på, at der må skabes klare og enkle regler også for fristen vedrørende selvangivelsesblanketternes udsendelse og for muligheden for forlængelse af fristen for selvangivelsernes indgivelse.

Den højtærede finansminister svarede mig i onsdags ikke på min henstilling om fastsættelse af en frist for udsendelse af selvangivelsesmateriale og gav på den del af mit spørgsmål, der gik ud på at skabe hjemmel for en forlængelse af fristen for indgivelse, alene det svar, at grundlaget herfor var for spinkelt.

Imidlertid er forholdet det, at mange kun har haft 1 weekend og ikke, som den højtærede minister antog, 2 weekender til at klare selvangivelsen og dens efterhånden mange spørgsmål, hvis fristen for rettidig indgivelse den 31. ds. skulle overholdes. Den højtærede minister har da også siden i onsdags ændret opfattelse, og jeg har forstået det således, at den højtærede minister vil henstille til kommunerne at forlænge fristen for rettidig selvangivelse til mandag morgen den 3. februar. Der var god grund for den højtærede minister til at ændre opfattelse, og det kan måske overraske, at ministeren ikke havde den opfattelse, da han svarede mig på mit spørgsmål som nævnt; men måske har TV større indflydelse og betydning for den højtærede minister, end hvad der siges her fra det høje tings talerstol.

Nu må der skabes klarhed, og der må være lighed for borgerne, der hver for sig må have det samme tidsrum til behandling af selvangivelsen, forinden den skal indgives.

Det ærede medlem hr. Foged har jo allerede for så vidt taget duften af sit spørgsmål til ministeren i morgen ved at tage sit spørgsmål med ind her i dag under behandlingen af det foreliggende lovforslag, og jeg skal da ikke nærmere debattere noget af det, det ærede medlem har spurgt om, men blot understrege nødvendigheden af, at der skabes klarhed gennem tilvejebringelse af fornøden hjemmel både for fristen for udsendelsen af selvangivelserne og også for mulig-